

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/3/2015
Identifikačné číslo spisu:	8113010566
Dátum vydania rozhodnutia:	22.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniel Hudák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8113010566.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Petra Hatalu na neverejnom zasadnutí konanom 22. januára 2015 v Bratislave, v trestnej veci por. Ing. Z. K. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 3Tov 2/2014, z 25. júna 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného por. Ing. Z. K. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 6Tv 2/2013, z 27. februára 2014 bol obvinený por. Ing. Z. K. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a bol mu podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu výkon tohto trestu podmienene odložil. Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 3 (tri) roky.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal odvolanie obvinený. Krajský súd v Trenčíne na verejnom zasadnutí konanom 25. júna 2014 uznesením, sp. zn. 3Tov 2/2014, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného ako nedôvodné zamietol.

Proti druhostupňovému rozhodnutiu podal 27. novembra 2014 dovolanie obvinený z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por.

V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. opiera o skutočnosť, že právo na obhajobu v sebe nepochybne zahŕňa i právo na riadne a presvedčivé odôvodnenie súdneho rozhodnutia, čo uvádza v súvislosti s tým, že súdy oboch stupňov v rámci hodnotenia dôkazov výpovedí svedkov C.. K., H. L. a V. L., ktoré preukázali, že on sa žiadnej trestnej činnosti kladenej mu za vinu nedopustil, hodnovernosť resp. pravdivosť týchto výpovedí bagatelizovali s poukazom na to, že sa jedná o jeho priateľov a že tieto sú v rozpore s ďalšími vykonanými dôkazmi.

Odvolací súd jeho namietaný nedostatok riadneho a presvedčivého odôvodnenia rozsudku súdu I. stupňa neodstránil. Za porušenie jeho práva na obhajobu pokladá aj skutočnosť, že súd I. stupňa a následne ani odvolací súd vôbec neprihliadali na skutočnosť, že svedkyňa H. D. pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedla, že v čase skutku kladeného mu za vinu on motorové vozidlo neriadil. Odvolací súd túto jeho námietku posúdil ako nedôvodnú poukazujúc na skutočnosť, že svedkyňa využila svoje právo a odoprela vypovedať, a z tohto dôvodu súd nemohol prihliadnuť na ďalšie jej vyjadrenia. Za porušenie jeho práva na obhajobu považuje aj to, že napriek tomu, že v konaní pred súdom I. stupňa navrhoval vykonanie dokazovania skúmaním výsledkov krvnej skúšky, zaistením daktyloskopických a pachových stôp z volantu, rýchlostnej páky, biologických stôp z airbagu, pachových stôp a mikrostôp z predných sedadiel vozidla a z jeho nohavíc súd I. stupňa týmto návrhom nevenoval žiadnu pozornosť. Jeho právo na obhajobu bolo porušené aj tým, že súd I. stupňa i súd odvolací svoje rozhodnutia založili aj na výpovedi svedka JUDr. S. V. učinenej na hlavnom pojednávaní, kedy uviedol, že som mal potvrdiť, že vozidlo v čase nehody som šoféroval, avšak táto jeho výpoveď sa v podstatných veciach rozchádzala s jeho výpoveďou z prípravného konania. Zvýrazňuje, že ho v prípravnom konaní menovaný svedok vôbec neusvedčoval, kým na hlavnom pojednávaní uviedol neobjektívne a nepravdivé tvrdenia.

Dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. opiera o skutočnosť, že odvolací súd pri ustálení záveru, že bol v čase nehody vodičom motorového vozidla, vychádzal okrem iného aj z jeho údajného vyjadrenia pred ošetrojúcim lekárom MUDr. C. F. dňa 17. novembra 2012, kedy mal lekárovi povedať, že on havaroval ako vodič v osobnom aute a narazil hlavou o interiér auta. Dovolí si namietat skutočnosť, že nie je mu známy žiadny takýto dôkazný prostriedok, takýto nebol pred súdom vôbec vykonaný.

Na nezákonnosť vykonania dôkazu v intenciách § 371 od. 1 písm. g/ Tr. por. si dovoľí apelovať aj v spojitosti so skutočnosťou, že súdy oboch stupňov svoje rozhodnutia založili aj na výsledkoch priestupkového konania (vrátane záznamu o dopravnej nehode), na ktoré však podľa jeho hlbokého presvedčenia nesmeli vôbec prihliadať.

Navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že v danej veci došlo k porušeniu zákona v jeho neprospech, a aby uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 3Tov 2/2014, zo dňa 25. júna 2014 ako súdu odvolacieho spolu aj s rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 6Tv 2/2013, zo dňa 27. februára 2014 ako súdu I. stupňa vo všetkých ich výrokoch zrušil v celom rozsahu, a aby vrátil vec Okresnému súdu Prešov na ďalšie konanie a rozhodnutie s tým, aby mu prikázal ju v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodol.

Okresný prokurátor v Prešove vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že rozhodnutia súdov konajúcich vo veci sú v súlade so zákonom a poukázal na ich odôvodnenia. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného odmietol podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pred vydaním rozhodnutia o dovolaní zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por., § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a že dovolanie spĺňa obligatórne náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Obvinený podal odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu a preto bola splnená aj podmienka vyžadovaná ustanovením § 372 Tr. por., veta prvá.

Po preskúmaní spisového materiálu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože je nedôvodné.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch,

ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený k náprave závažných väd právoplatného rozhodnutia a oprávneným osobám sa umožňuje namietat' zásadné porušenie procesnoprávných a hmotnoprávných ustanovení v rozhodnutiach súdov, z dôvodov, ktoré sú taxatívne upravené v ustanovení § 371 Tr. por. Dovolanie nie je tretím opravným prostriedkom. Nie je preto možné v dovolacom konaní domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie. Dovolacie dôvody nemôžu byť založené na tom, že obvinený nesúhlasí s tým, ako súd hodnotil dôkazy, aké skutkové zistenia z nich vyvodil, ako postupoval pri vykonávaní a hodnotení dôkazov.

Z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. vyplýva, že na naplnenie dovolacieho dôvodu sa vyžaduje, aby zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Právo na obhajobu patrí k základným atribútom spravodlivého procesu, zabezpečuje rovnosť zbraní medzi obvineným na jednej strane a prokurátorom na druhej strane. Je jedným zo základných práv obvineného, ktoré je zakotvené v čl. 50 ods. 3 ústavy a čl. 40 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd a zásada práva na obhajobu je upravená aj v § 2 ods. 9 Tr. por. Podstatou práva na obhajobu je zabezpečiť obhajovanie práv obvineného tak, aby v konaní boli objasnené všetky skutočnosti svedčiace v prospech obvineného, aby páchatel' bol odsúdený len za to, čo spáchal. Zásada práva na obhajobu sa vzťahuje na celé konanie, a preto je porušenie práva na obhajobu aj dôvodom na podanie dovolania (§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.).

Zákon pre uplatnenie dovolacieho dôvodu predpokladá len zásadné porušenie práva na obhajobu (teda nie každé porušenie práva na obhajobu).

Ako už bolo konštatované v časti odôvodnenia tohto rozhodnutia podľa obvineného došlo k porušeniu práva na obhajobu v 4 rovinách :

- 1/ nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia, zlé vyhodnotenie dôkazov
- 2/ neprihliadnutie na vyjadrenie svedkyne, ktorá využila svoje právo a odmietla vypovedať
- 3/ nevykonané dôkazy, ktoré obhajoba navrhla vykonať,
- 4/ rozhodnutie súdu je založené na výpovedi svedka z hlavného pojednávania, ktorá sa v podstatných častiach rozchádzala s výpoveďou z prípravného konania.

V prvej rovine porušenia práva na obhajobu podľa obvineného má spočívať v tom, že súd zle vyhodnotil dôkazy a odvolací súd nepostupoval dôsledne v zmysle ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. a nekriticky prevzal závery z rozhodnutia prvostupňového súdu. Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na to, že skutok sa stal 17. novembra 2012. Dňa 10. apríla 2013 obvinený prevzal výzvu na preštudovanie vyšetrovacieho spisu a oboznámenie s výsledkami vyšetrovania na 24. apríla 2013. Oboznámenia sa nezúčastnil, jeho obhajca uviedol pri oboznamovaní, že nemá žiadny návrh na doplnenie dokazovania. Až na hlavnom pojednávaní 16. januára 2014 (po viac ako 2 rokoch od spáchania skutku bol daný návrh na výsluch svedkov a išlo pri tom o osoby, ktoré boli s obvineným v deň spáchania skutku na chate). Preto vyhodnotenie dôkazov svedeckých výpovedí v tomto smere konajúcimi súdmi je správne a v súlade so zákonom, odhliadnuc od toho, že iné vyhodnotenie dôkazov súdmi resp. iné vyhodnotenie dôkazov podľa predstáv obhajoby nemôže zakladať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

K neprihliadnutiu súdov na vyjadrenie svedkyne D. najvyšší súd uvádza, že výpoveď možno odoprieť ako celok. Právo odoprieť výpoveď nemožno obchádzať tým spôsobom, že sa napriek tomu, že svedok oprávnenne odoprel vypovedať, zisťujú dôvody a pohnútky odopretia výpovede a skutočnosti, ktoré mali byť predmetom výsluchu.

Nevykonanie dôkazov navrhnutých obhajobou nezakladá dovolací dôvod podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. odhliadnuc od toho, že nebol dôvod na vykonanie týchto dôkazov v konaní.

V súlade so zákonom súd postupoval aj pri odstraňovaní rozporov vo výpovedi svedka JUDr. V..

S poukazom na konštatované skutočnosti nie je daný v konaní dovolací dôvod podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Dovolací dôvod podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. spočíva v tom, že vykonané dôkazy boli v rozpore so zákonom alebo súd prihliadal pri rozhodovaní na dôkazy, ktoré neboli prebraté na hlavnom pojednávaní.

V tomto smere obvinený poukazuje na to, že v odôvodnení rozhodnutia krajského súdu sa konštatuje, vyjadrenie ošetrojúceho lekára MUDr. C. F., kde je uvedené, že obvinený ako vodič v osobnom aute narazil do interiéru auta a tento dôkaz nebol na hlavnom pojednávaní oboznámený. Najvyšší súd zistil, že záznam sa nachádza v spise na č.l. 62 a zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo 16. januára 2014 najvyšší súd mal preukázané, že tento dôkaz bol na hlavnom pojednávaní oboznámený (číta sa priestupkový spis z č.l. 47-65). Z konštatovaného vyplýva, že dôkaz na hlavnom pojednávaní bol vykonaný. Nejde o nezákonný dôkaz, ako to v ďalšej časti namieta obvinený s poukazom na judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. R 25/90. Tento dôkaz je jedným z dôkazov, ktoré súdy konštatujú v odôvodnení svojho rozhodnutia ohľadne viny obvineného. V zázname lekára zo 17. novembra 2012 sa konštatuje zároveň aj to, že obvinený požil alkohol po úraze, čo je v prospech obvineného. Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje v tomto smere na ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por.

Dokazovanie na hlavnom pojednávaní bolo vykonané v súlade s ustanovením Trestného poriadku, z procesného hľadiska neboli porušené ustanovenia Trestného poriadku pri vykonávaní dôkazov, a preto nie je daný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Z horekonštatovaného vyplýva, že dovolanie nie je dôvodné, pretože nebol naplnený ani jeden z dovolacích dôvodov, ktoré obvinený uviedol v dovolaní. Najvyšší súd preto postupoval podľa § 382 písm. c/ Tr. por. a dovolanie obvineného ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.